

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

شبا هنگ راد
۱۰/۰۹/۱۶

نه فراموش و نه بخشش

(در یادمان جانباختگان ۶۷)

در تابستان داغ سال شصت و هفت، خمینی فرمان قتل عام زندانیان سیاسی را صادر نمود و هزاران زندانی کمونیست، مبارز و مخالف را - علی رغم از سر گذراندن محکومیت‌های از قبل تعیین شده - به جوخه‌های مرگ سپرد. بیست و دو سال است که از آن واقعه دردناک و خونین می‌گذرد؛ واقعه‌ای که نه تنها فراموش شدنی نیست بلکه یادآور مقاومت و ایستادگی پایداران انقلاب از یکطرف و ددمنشی‌ها و قساوت شکنجه‌گران رژیم جمهوری اسلامی از طرف دیگر می‌باشد.

در حقیقت تابستان ۶۷ یادآور رشادت‌ها و فداکاری‌های کمونیست‌ها و مبارزینیست که در راه آرمان‌های ملیون‌ها انسان زحمت‌کش ایستادند و تن به خفت و خواری ندادند و جان‌شانرا وثیقه انقلاب رهائی‌بخش خلق‌های ستم‌دیده ایران نمودند؛ سال ۶۷ نماد پایداری زندانیانیست که در فضای سرکوب عنان گسیخته، راه عقب و تسلیم را پس زدند و در برابر شکنجه‌گران و جلادان رژیم جمهوری اسلامی، راه به پیش را در پیش گرفتند. سران حکومت به‌گمان خود بر آن بودند که با به راه اندازی حمام خون در درون زندان‌ها، می‌توانند تا ابد فضای جامعه را به مسیر دلخواه خود سوق دهند و هر آن‌کس که با نظام مخالفتیست، جان‌ش را در سینه‌اش محبوس نمایند؛ بر این باور بودند که می‌ادین تیر و سرکوب می‌تواند آرامش دلخواه آنانرا فراهم سازد. به همین دلیل دسته دسته از کمونیست‌ها، مبارزان و مخالفان را به میدان‌های تیر روانه ساختند تا به زندگی انگلی خود تداوم بخشند.

به راستی که بوی خون و جنایت در آن سال و دهه، سرتاسر ایران را فرا گرفته بود و جلادان نظام، در اطاق‌های در بسته و با به راه اندازی دادگاه‌های فرمایشی و چند ثانیه‌ای، بر بار وظایف جنون آمیز خود افزودند و تیم‌های مرگ را به صف نمودند تا سینه پاک‌باخته‌ترین انسان‌ها را نشانه گیرند. در حقیقت ابعاد جنایات آن روزگاران، آن‌چنان گسترده و وسیع بود که کسی قادر به شرح همه آن‌ها نیست. از یاد نخواهد رفت که چگونه جانپان و مدافعین طبقه سرمایه‌داری دست در دست هم دادند تا مبادا پایه‌های نظام‌شان به خطر افتد. گشتند تا صدای اعتراض را خاموش نمایند و خون ریختند تا مانع جوشش و مخالفت توده‌ای گردند. مسلم است که همه دست‌اندرکاران نظام در

بروز وقایع دردناک دهه شصت دخالت و نقش مستقیم داشته‌اند و به هیچ‌وجه نمی‌توان بر اعمال آنان سرپوش گذاشت. روشن است که تاریخ و توده‌های زحمت‌کش پیشاپیش قضاوت خود را در مقابل مسببین آن واقعه دردناک نموده است و پر واضح است که اسناد آن وقایع تلخ فراوانند و خلاف مشاطه‌گران و سازش‌کاران نه می‌توان تاریخ را تحریف نمود و نه می‌توان اعمال بانیان و مسببین آنرا نادیده گرفت. بی‌دلیل آمران و عاملان فجایع خون‌بار ۶۷ تلاش دارند پای خود را به بیرون کشند و بیهوده در تلاش‌اند تا نقش خود را از جنایات عریان، کتمان نمایند. سال ۶۷ در تاریخ ایران، به سال کُشتار دسته‌جمعی زندانیان کمونیست، مبارز و مخالف در درون زندان‌های مخوف رژیم جمهوری اسلامی به ثبت رسیده است و بی‌تردید روزی فرا خواهد رسید که کارگران و زحمت‌کشان تاوان اعمال مزدوران و جنایت‌کاران را بازپس گیرند.

سرمایه‌داران وابسته و دولت مدافع آن‌ها به خیال خود و بعد از پایان جنگ امپریالیستی و خانمان‌سوز ایران و عراق می‌خواستند با خون و خون‌ریزی، جامعه را از جوشش باز دارند؛ می‌خواستند با کُشتار دسته‌جمعی صدای اعتراض و حق‌طلبی را در گلو خفه نمایند و مانع هرگونه عدالت‌خواهی گردند، اما توده‌های زحمت‌کش و محروم علی‌رغم ددمنشی‌ها و بگیر و به بندهای فله‌ای و قتل‌های عام وحشیانه و دسته‌جمعی، پاسخ دیگری به جرثومه‌های فساد و تباهی دادند و به اشکال متفاوت بر خواسته‌های به حق و اولی خود پای فشردند. اگر چه رژیم جمهوری اسلامی توانسته است هزاران زندانی سیاسی را در تابستان ۶۷ قتل عام نماید، اما هرگز و هرگز قادر نگردیده است تا بر دامنه تنفر و انزجار، مخالفت‌ها و اعتراضات کارگری – توده‌ای بکاهد.

با این اوصاف بی‌مناسبت نیست تا جدا از یاد و گرامیداشت همه جویندگان راه رهایی و جانباختگان دهه شصت بر این نکته تأکید گردد که وفاداری و تعهد به راه هزاران زندانی سیاسی کمونیست و مبارز، طرد و افشای هر چه گسترده‌تر مسببان و همه آمران و عاملان دهه شصت از صفوف جنبش‌های اعتراضی‌ست؛ آمرین و عاملانی که علناً دارند اعلام می‌نمایند از بیان آنچه را که بر زندانیان سیاسی و در درون سیاه‌چال‌های رژیم جمهوری اسلامی رفته است، ناتوان‌اند؛ چرا که عمیقاً و باطناً می‌دانند، آشکار نمودن حقایق پس پرده فجایع خونین دهه شصت می‌تواند پایه‌های نظام دلخواه شانرا به مخاطره جدی بیندازد.

۱۵ سپتامبر ۲۰۱۰

۲۴ شهریور [سنبله] ۱۳۸۹